Sag 57/86 R

Den hellenske Republik
mod
Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sammendrag

Foreløbige forholdsregler — udsættelse af gennemførelse — betingelser
(Procesreglementet, art. 83, stk. 2)

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
30. april 1986 *

I sag 57/86 R

Den hellenske republik, ved juridisk konsulent Stelios E. Perrakis, udenrigsministeriets EF-afdeling, samt advokat Vassilis Zorbas, juridisk konsulent i økonomiministeriet, og med valgt adresse i Luxembourg hos den græske ambassadør Giannopoulos, 117, Val-Ste-Croix,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, ved Théofanis Christoforou, Kommissionens juridiske tjeneste, samt Thomas Cusack, Kommissionens juridiske konsulent, og med valgt adresse i Luxembourg hos G. Kremlis, Kommissionens juridiske tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

* Processprog: Græsk.

angående en påstand i henhold til EØF-traktatens artikler 185 og 186 om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning af 13. november 1985 (K(85) 2087 endelig) om den støtte, der af Grækenland ydes til eksport af alle produkter med undtagelse af olieprodukter, og som ydes i form af rentegodtgørelse,

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL

afsagt følgende

KENDELSE

1 Ved stævning, indgået til Domstolens justitskontor den 26. februar 1986, har Den hellenske Republik i medfør af EØF-traktatens artikel 173 anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(85) 2087 af 13. november 1985 om den støtte, der af Grækenland ydes til eksport af alle produkter med undtalelse af olieprodukter, og som ydes i form af en rentegodtgørelse.

2 Ved begæring, indgivet til Domstolens justitskontor den 13. marts 1986, har sagsøgte i medfør af artikel 83 i Domstolens procesreglement krævet gennemførelsen af førnævnte beslutning K(85) 2087 udsat.

3 Kommissionen har afgivet indlæg den 25. marts 1986. Parterne har afgivet mundtlige indlæg den 22. april 1986.

4 Det findes hensigtsmæssigt kort at beskrive den kommissionsbeslutning, der her er tale om. Det fremgik af den græske regerings oplysninger til Kommissionen, at lånerentesatserne i forbindelse med en gennemgribende reform af kreditsystemet, som blev gennemført i 1983, for industrivirksomheder blev fastsat til 21,5%, til 18,5% for virksomheder, der udfører forarbejdede landbrugsprodukter, og til 14%

for håndværksvirksomheder. Der indrømmes dog rentegodtgørelse til eksportvirksomheder på 6% eller på 3% i tilfælde, hvor lånenes rentesats er 14%, forudsat at de beløb, som eksportørerne har fået udbetalt ved salget, hurtigt bliver hjemtaget og omvekslet til drachmer. Godtgørelsen finder anvendelse på udførsler af alle produkter med undtagelse af olieprodukter.

5 Den græske regering har under proceduren forud for vedtagelsen af Kommissionens beslutning og under sagen om foreløbige forholdsregler anført, at denne foranstaltning har et rent valutarisk sigte, fordi den har til formål at tilskynde græske eksportører til hurtigt at hjemtage deres udenlandske tilgodehavender. Den græske regering har endvidere anført, at i forhold til det system, der gjaldt forud for april 1983, hvorefter rentesatsen for eksportøren var 10,5%, blev den almindelige rentesats fordoblet, og at godtgørelsen derfor var nødvendig for ikke at stille de græske eksportører ugunstigt.

6 Af Kommissionens beslutning fremgår det, at de græske myndigheder ikke har givet Kommissionen underretning om foranstaltningerne og har gennemført dem uden dens billigelse, hvilket strider mod traktatens artikel 93. Beslutningen fastslår, at ordningen må betragtes som statsstøtte, der kan fordreje konkurrencen ved at favorisere de græske eksportvirksomheder, og at der ikke er grundlag for at meddele undtagelse i henhold til bestemmelserne i traktatens artikel 92, stk. 3. Kommissionen konkluderer, at beslutningen »ikke foregriber de følger, som Kommissionen efter omstændighederne måtte drage med hensyn til tilbagesøgning af ovennævnte støtte fra modtagerne eller med hensyn til finansieringen af den fælles landbrugspolitik gennem Den europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget«.

7 Ved beslutningen pålægges Grækenland inden for en frist af én måned, regnet fra beslutningens meddelelse, at give Kommissionen underretning om sine foranstaltninger for at efterkomme beslutningen.

8 Den hellenske Republik har i begæringen om foreløbige forholdsregler hævdet, at Kommissionen ikke har forstået virkemåden i og formålene bag det nye system, der skal tilskynde eksportørerne til at hjemtage udenlandske tilgodehavender. Virkningen af det nye system er neutralt i forhold til det tidligere system. Den hellenske Republik afviser, at rentegodtgørelsen finansieres af statsmidler, idet finansieringen sker via renterne af de kapitalreserver, der investeres af udlånsbankerne.

9 Med hensyn til betingelsen om, at udsættelsen af gennemførelsen skal være uopsættelig, har Den hellenske Republik hævdet, at der foreligger en alvorlig trussel mod ligevægten i banksystemet. Navnlig er det umuligt omgående at erstatte det eksisterende kreditsystem med et andet adækvat system, ligesom Den hellenske Republik vil være nødt til at genindføre det tidligere kreditsystem. I så fald forhaler eksportørerne bevidst hjemtagningen af valutatilgodehavender, fordi de har fordel af lån til nedsat rente. Bankerne vil foretrække at bruge deres kapital til finansiering af andre aktiviteter end eksport, ligesom der vil indtræde en forværring i landets handelsbalance og bankernes interesser vil blive krænket. Dersom eksportvirksomhederne er forpligtet til at betale den højeste rentesats på lån, der tidligere er opnået, vil de ikke være i stand til efterfølgende at tilbagebetale de beløb, der er udbetalt som en godtgørelse.

10 Ifølge procesreglementets artikel 83, stk. 2, er det en betingelse for at træffe foreløbige forholdsregler som de, der er nedlagt påstand om, at begæringen herom angiver de omstændigheder, som medfører uopsættelighed; desuden skal nødvendigheden af forholdsreglerne umiddelbart forekomme berettiget af faktiske og retlige grunde.

11 Den hellenske Republik har ikke fremsat noget anbringende, der umiddelbart begrunder udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning. Det er klart fremgået under retsmødet, at de rentegodtgørelser, som udbetales til eksportørkunder i de långivende forretningsbanker, ikke afholdes af disse bankers egne midler, men at de har fået deres udlæg godtgjort af Trapeza tis Hellados, den græske nationalbank. På sagens nuværende stadium kan det vanskeligt udelukkes, at disse midler hidrører fra statskassen. Den hellenske Republik har heller ikke fremført overbevisende argumenter til støtte for sit synspunkt om, at rentegodtgørelsen udelukkende skal betragtes som et led i valutapolitikken. I de forenede sager 6 og 11/69, Kommissionen mod Den franske Republik, Sml. 1969, s. 143, særlig s. 148, har Domstolen således forkastet Frankrigs argument om, at en præferencesats for rediskontering i forbindelse med udførsler er et led i valutapolitikken, der alene henhører under medlemsstaternes kompetence. Domstolen fandt, at en præferencesats for rediskontering, som alene ydes til fordel for udførte varer, udgør en støtte i henhold til EØF-traktatens artikel 92. Den hellenske Republik har ikke fremført noget til støtte for, at det i denne dom fastslåede princip ikke finder anvendelse på den foreliggende sag.

12 Den græske regering har heller ikke fremsat overbevisende anbringender vedrørende uopsætteligheden. Formålet med rentegodtgørelsen er vel at tilskynde

eksportørerne til at hjemtage udenlandske tilgodehavender og omveksle dem til drachmer, men dette mål kan let nås gennem andre administrative skridt, der ikke strider mod traktatens artikel 92. Den skade, som de græske eksportører udsættes for indtil afsigelsen af Domstolens dom i hovedsagen, idet de ikke længere kan drage fordel af en lavere rente end markedsrenten, må også afvejes over for den interesse, som industrierne i de øvrige medlemsstater har i ikke at blive udsat for en konkurrence fra de græske eksportørers side, der er fordrejet ved den indrømmede begunstigelse. Da Kommissionen ikke på dette stadium har nedlagt påstand om, at eksportørerne skal tilbagebetale de allerede udbetalte støttebeløb, er de vanskeligheder, som en sådan tilbagebetaling kan rejse for dem, ikke relevante i forbindelse med nærværende sag.

Af disse grunde

bestemmer

PRÆSIDENTEN

før endelig afgørelse træffes:

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 30. april 1986.

P. Heim
Justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Præsident